

UZASADNIENIE

Powód, J. W., wniósł o uzgodnienie treści księgi wieczystej Kw.Nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Olsztynie, z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, aby w dziale II dokonać wpisu prawa własności na jego rzecz na zasadach wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej oraz wykreślić z działu II ww. księgi wieczystej wpis prawa własności na rzecz pozwanego K. S. (1) na zasadach wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej. Domagał się też zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 24 lutego 2005 r. A. W. zawarł z pozwanym K. S. (1) umowę spółki cywilnej, działającej pod firmą (...) s.c. (...), K. S. (1). W dniu 31 grudnia 2009 r. i 01 stycznia 2013 r. ww. wspólnicy zawarli aneksy do umowy spółki. W wyniku umowy sprzedaży z dnia 05 marca 2012 r. nabyli oni jako wspólnicy ww. spółki cywilnej nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Olsztynie prowadzi księgę wieczystą Kw.Nr (...). Następnie – w dniu 23 grudnia 2014 r. A. W., K. S. (1) i powód zawarli aneks do umowy spółki cywilnej, na mocy którego do spółki przystąpił nowy wspólnik w osobie J. W.. W wyniku wypowiedzenia udziału, z końcem dnia 31 grudnia 2014 r. K. S. (1) przestał być wspólnikiem spółki cywilnej, co znalazło potwierdzenie w treści aneksu z dnia 31 grudnia 2014 r. do umowy spółki cywilnej. Od dnia 01 stycznia 2015 r. spółka cywilna funkcjonuje jako A. W. i J. W. wspólnicy (...) s.c. Pomimo tego, że pozwany nie jest już wspólnikiem spółki cywilnej, nadal figuruje w księdze wieczystej jako współwłaściciel na zasadzie wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej, natomiast jako właściciel na zasadzie wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej nie jest ujawniony J. W. – wspólnik spółki od dnia 23 grudnia 2014 r. Powyższa niezgodność treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym jest spowodowana tym, że przystąpienie powoda do spółki cywilnej w dniu 23 grudnia 2014 r. i wystąpienie z niej pozwanego z dniem 31 grudnia 2014 r. nastąpiło bez zachowania formy szczególnej, a w zwykłej formie pisemnej.

W piśmie z dnia 13 lutego 2019 r. powód zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o dokonanie w dziale II księgi wieczystej Kw.Nr (...) wpisu prawa własności na jego rzecz na zasadach wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej w miejsce dotychczasowego wpisu na rzecz pozwanego. (pismo k. 70-72)

Pozwany, K. S. (1), w piśmie, stanowiącym odpowiedź na pozew, uznał powództwo w zakresie żądania uzgodnienia treści księgi wieczystej oraz na podstawie art. 101 k.p.c. wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Przyznał on wszystkie okoliczności faktyczne, powołane w pozwie. Podniósł też, że nie dał powodu do wytoczenia przeciwko niemu powództwa i wobec uznania pozwu przy pierwszej czynności procesowej, pomimo uznania powództwa, w myśl art. 101 k.p.c. należy mu się od powoda zwrot kosztów procesu. (k. 58-60)

W toku procesu do postępowania po stronie powodowej wstąpił A. W., który poparł stanowisko, zaprezentowane w pozwie.

Sąd ustalił, co następuje:

A. W. i K. S. (1) zawarli w dniu 24 lutego 2005 r. na czas nieokreślony umowę spółki cywilnej pod firmą Firma handlowo - usługowa (...) – R.. A. W., K. S. (1). Umowa ta była dwukrotnie zmieniona: aneksem z dnia 31 grudnia 2009 r. i aneksem z dnia 01 stycznia 2013 r.

(bezsporne, ponadto dowód: umowa spółki cywilnej k. 9-11, aneks k. 12, 13)

W dniu 05 marca 2012 r. A. W. i K. S. (1) jako wspólnicy spółki cywilnej nabyli w drodze umowy sprzedaży nieruchomości, składającą się z działki nr (...) o pow. 0,1001 ha, położoną w O. przy ul. (...). Dla nieruchomości tej założona została przez Sąd Rejonowy w Olsztynie księga wieczysta Kw.Nr (...). W dziale II prawo własności na podstawie powyższej umowy sprzedaży, sporządzonej w formie aktu notarialnego za numerem Rep. A 2822/2012, wpisane zostało na rzecz A. W. i K. S. (1) na prawach wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej.

(bezsporne, ponadto dowód: umowa sprzedaży k. 14-21, treść księgi wieczystej k. 22-32, akta i dokumenty księgi wieczystej Kw.Nr (...))

W dniu 12 września 2014 r. pozwany K. S. (1) złożył w zwykłej formie pisemnej, kierowane do A. W., oświadczenie o wypowiedzeniu udziału w spółce cywilnej Firma Handlowo - Usługowa (...) s.c. (...), K. S. (1), zawartej na podstawie umowy z dnia 24 lutego 2005 r. – ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2014 r.

W dniu 23 grudnia 2014 r. zawarty został w zwykłej formie pisemnej aneks do umowy spółki cywilnej z dnia 24 lutego 2005 r., zgodnie z którym z dniem jego zawarcia, tj. 23 grudnia 2014 r., do spółki wstąpił jako wspólnik J. W.. W związku z tym zmieniono nazwę spółki na Firma Handlowo - Usługowa (...) s.c. A. W., K. S. (1), J. W.. Aneks wszedł w życie z dniem jego zawarcia.

W dniu 31 grudnia 2014 r. A. W., K. S. (1) i J. W. jako wspólnicy ww. spółki cywilnej zawarli w zwykłej formie pisemnej aneks do umowy spółki z dnia 24 lutego 2005 r. Stosownie do jego postanowień, ze spółki z dniem 31 grudnia 2014 r. wystąpił K. S. (1). Ustalono nową nazwę spółki: Firma Handlowo - Usługowa (...) s.c. A. W., J. W.. Zgodnie z § 2 aneksu, wszedł on w życie z dniem 01 stycznia 2015 r.

(bezsporne, ponadto dowód: wypowiedzenie udziału k. 75, aneks k. 32, 33)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo – pomimo jego uznania – nie mogło być uwzględnione.

Stan faktyczny, między stronami niesporny, Sąd ustalił w oparciu o zaofiarowane dowody z dokumentów, które uznał za w pełni wiarygodne, oraz na podstawie treści księgi wieczystej, objętej żądaniem pozwu.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, albo zmierza do obejścia prawa.

Sąd miał na uwadze, że uznanie powództwa jest oświadczeniem woli, które wywołuje również skutki materialnoprawne i jako takie podlega ocenie także z punktu widzenia przepisów prawa materialnego.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, stwierdził, że: „Uznanie pozwu, jako odnoszące się zarówno do podstawy prawnej, jak i faktycznej zgłoszonego żądania, stanowi akt dyspozycyjny, lecz o ograniczonym znaczeniu, mianowicie podlega kontroli co do jego zgodności z obowiązującym stanem prawnym i obiektywnie istniejącym stanem faktycznym. Spełnienie tego wymogu kontroli powinno być poprzedzone wyjaśnieniem w niezbędnym zakresie elementów stanu faktycznego i właściwej w świetle przepisów prawa materialnego podstawy zgłoszonego i uznanego żądania. Dopiero wynik takich prawidłowo dokonanych czynności pozwala na rozeznanie w "okolicznościach sprawy" w rozumieniu powołanego przepisu art. 213 § 2 k.p.c. i stanowi dostateczną podstawę do wyrażenia oceny co do znaczenia, jakie może odegrać akt uznania pozwu.”

W niniejszej sprawie zaistniały przeszkody do tego, aby można było uznać, że doszło do skutecznego związania Sądu uznaniem powództwa przez pozwanego, z następujących przyczyn:

W spółce cywilnej, powołanej umową z dnia 24 lutego 2005 r., doszło w 2014 r. dwukrotnie do zmian podmiotowych:

- w dniu 23 grudnia 2014 r. do spółki wstąpił jako wspólnik J. W., co dokumentuje zawarty w zwykłej formie pisemnej aneks z dnia 23 grudnia 2014 r. do umowy spółki cywilnej, który wszedł w życie z dniem jego zawarcia,
- w dniu 31 grudnia 2014 r. ze spółki z tym dniem, tj. z dniem 31 grudnia 2014 r., wystąpił K. S. (1), co potwierdzili A. W., K. S. (1) i J. W. jako wspólnicy ww. spółki cywilnej aneksem do umowy spółki, zawartym w tymże dniu w zwykłej formie pisemnej.

Rozważenia wymaga, czy i jakie konsekwencje powyższe zdarzenia miały dla stanu prawnego nieruchomości, objętej księgą wieczystą Kw.Nr (...), stanowiącej przedmiot wspólności łącznej wspólników spółki cywilnej, w świetle przepisów, regulujących formę czynności prawnych, których skutkiem ma być przeniesienie własności nieruchomości.

Zgodnie z art. 158 k.c., umowa zobowiązująca do przeniesienia własności nieruchomości powinna być zawarta w formie aktu notarialnego; to samo dotyczy umowy przenoszącej własność, która zostaje zawarta w celu wykonania istniejącego uprzednio zobowiązania do przeniesienia własności nieruchomości; zobowiązanie powinno być w akcie wymienione. W myśl natomiast art. 73 § 2 k.c., jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej inną formę szczególną niż forma pisemna, dokumentowa albo elektroniczna, czynność dokonana bez zachowania tej formy jest nieważna. Nie dotyczy to jednak wypadków, gdy zachowanie formy szczególnej jest zastrzeżone jedynie dla wywołania określonych skutków czynności prawnej.

Z powyższego unormowania wynika, że forma aktu notarialnego jest przesłanką ważności umów przenoszących własność nieruchomości.

Zachowania formy aktu notarialnego, obowiązującej przy przeniesieniu własności nieruchomości, wymaga w związku z tym także przystąpienie nowego wspólnika do spółki cywilnej, w której wspólnikom przysługuje współwłasność łączna nieruchomości. Stanowisko to jest ugruntowane. (vide: uchwała SN z dnia 09 lutego 2007 r., III CZP 164/06, OSNC 2008, nr 1, poz. 5, z aprobowaną glosami: Z. Kuniewicza, PS 2009, nr 4, s. 120 i R. Uliaszka, oraz z omówieniem Z. Strusa, Palestra 2007, nr 3-4, s. 284; postanowienie SN z dnia 14 listopada 2012 r., II CSK 182/12)

W uzasadnieniu uchwały z dnia 09 lutego 2007 r., III CZP 164/06, której teza brzmi: „Przystąpienie nowego wspólnika do spółki cywilnej, w której wspólnikom przysługuje współwłasność łączna nieruchomości, wymaga zachowania formy szczególnej obowiązującej przy przeniesieniu własności nieruchomości”, Sąd Najwyższy zauważył, że przystąpienie do spółki cywilnej, której majątek obejmuje wspomniane prawa, jest odmianą ich przeniesienia na inną osobę. Chodzi więc o rozporządzenie (przeniesienie) praw, do którego stosuje się wprost (art. 155 § 1 k.c.) lub odpowiednio (art. 237 k.c.) przepisy o przeniesieniu prawa własności. Brak, zdaniem Sądu Najwyższego, podstawy prawnej do odstąpienia od formy aktu notarialnego dla przeniesienia tych praw. Takim odstępstwem nie może być art. 860 § 2 k.c., gdyż nie odnosi się on do przeniesienia własności. Gdyby zamiarem ustawodawcy było, aby zawarcie umowy spółki lub jej zmianę traktować jako wyjątek od zastrzeżenia formy aktu notarialnego dla związanego z tymi czynnościami przeniesienia własności lub innego prawa, przepis ten powinien wyraźnie tak stanowić. Skoro takiego zastrzeżenia dla złagodzenia wymogu formy aktu notarialnego nie ma w art. 860 § 2 k.c., to skuteczność umowy spółki lub jej zmiany, mającej na celu przeniesienie własności lub innego prawa, dla którego ustawa zastrzega formę aktu notarialnego, należy oceniać według ogólnych zasad, dotyczących niezachowania formy szczególnej.

Dla niniejszej sprawy znaczenie ma płynący z powyższego wniosek, że w przypadku, gdy wspólnikom spółki cywilnej przysługuje współwłasność łączna nieruchomości, przystąpienie nowego wspólnika, dokonane z pominięciem formy aktu notarialnego nie wywiera skutku w postaci przeniesienia na niego prawa własności nieruchomości. Innymi słowy, skutek ten nie następuje automatycznie w związku ze zmianą podmiotową spółki cywilnej. Wymagane jest – w świetle powołanych przepisów – dla wywołania skutku w postaci przeniesienia na nowego wspólnika prawa własności nieruchomości dokonanie stosownej czynności prawnej w formie aktu notarialnego – pod rygorem nieważności.

Konsekwencją tego, że w 2014 r. w związku z zawarciem aneksu o wstąpieniu do spółki cywilnej, nie zachowano formy aktu notarialnego jest to, że nowy wspólnik w osobie J. W. nie nabył prawa własności przedmiotowej nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta Kw.Nr (...).

W omówionym powyżej zakresie nie występuje więc niezgodność stanu prawnego, ujawnionego w dziale II ww. księgi wieczystej, z rzeczywistym stanem prawnym.

Kolejną kwestią jest druga zmiana podmiotowa w ramach spółki cywilnej, polegająca na wystąpieniu z niej wspólnika – pozwanego K. S. (2). Pozwany w dniu 12 września 2014 r. złożył oświadczenie w zwykłej formie pisemnej, kierowane

do A. W., o wypowiedzeniu udziału w spółce cywilnej Firma Handlowo - Usługowa (...) s.c. (...), K. S. (1), ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2014 r. Następnie w dniu 31 grudnia 2014 r. A. W., K. S. (1) i J. W. jako wspólnicy ww. spółki cywilnej zawarli w zwykłej formie pisemnej aneks do umowy spółki z dnia 24 lutego 2005 r., zgodnie z którym ze spółki z dniem 31 grudnia 2014 r. wystąpił K. S. (1).

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 869 § 1 k.c., jeżeli spółka została zawarta na czas nie oznaczony, każdy wspólnik może z niej wystąpić, wypowiadając swój udział na trzy miesiące naprzód na koniec roku obrachunkowego. Wypowiedzenie udziału przez wspólnika jest sposobem wystąpienia przez niego ze spółki, czyli zakończenia łączącego go z pozostałymi wspólnikami stosunku prawnego, wynikającego z umowy spółki. Przewidzianym w art. 871 k.c., a więc następującym z mocy ustawy (art. 56 k.c.), skutkiem wypowiedzenia swego udziału przez wspólnika jest utrata przez niego wszelkich praw, objętych majątkiem wspólnym wspólników, a więc również pozycji współwłaściciela co do należącej łącznie do wspólników nieruchomości. Według art. 871 k.c., występującemu wspólnikowi zwraca się w naturze jedynie rzeczy wniesione do spółki do używania, poza tym wypłaca się mu w pieniądzu wartość wkładu oraz taką część wartości wspólnego majątku pozostałego po odliczeniu wartości wkładów wszystkich wspólników, jaka odpowiada stosunkowi, w którym uczestniczył on w zyskach spółki. Skutek w postaci utraty przez występującego wspólnika praw, objętych majątkiem wspólnym, nie został w art. 871 k.c. uzależniony od rodzaju prawa wspólnego, w szczególności od tego, czy prawem tym jest własność nieruchomości, czy też inne prawo, lecz dotyczy wszelkich praw wspólnych, a zatem i współwłasności nieruchomości. Nie został on także uzależniony ani w ogóle, ani w odniesieniu do niektórych tylko praw wspólnych od złożenia przez wspólnika oświadczenia o wypowiedzeniu udziału w określonej formie. Jedynie dla celów dowodowych, jeżeli zgodnie z art. 860 § 2 k.c. umowa spółki została stwierdzona pismem, powinno ono być złożone w formie pisemnej (art. 77 k.c.). Wskazać należy, iż w świetle art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. z 2017 r. poz. 1007 ze zm.) dla zapewnienia możliwości wpisu w księdze wieczystej zmiany właściciela nieruchomości, wynikłej z oświadczenia wspólnika o wypowiedzeniu swego udziału w spółce, niezbędne jest zachowanie dla niego formy pisemnej z notarialnym poświadczeniem podpisu (szczególny przypadek formy ad eventum). (vide: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2005 r., III CK 177/04, III CK 178/04, III CK 180/04)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż pozwany przestał być współwłaścicielem przedmiotowej nieruchomości w związku ze złożeniem oświadczenia o wystąpieniu przez niego ze spółki. Natomiast dokumentem, stanowiącym podstawę wpisu w postaci wykreślenia go z księgi wieczystej, może być jego oświadczenie o wystąpieniu ze spółki (wypowiedzeniu udziału), złożone w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Innymi słowy, pozwany utracił prawo własności nieruchomości w wyniku wystąpienia ze spółki cywilnej na mocy złożonego przez niego oświadczenia woli, a więc czynności prawnej jednostronnej. Skutek ten występuje z mocy samego prawa, a nie umowy. W związku z powyższym stwierdzić należy, że przepisy o formie przeniesienia własności nieruchomości nie mają tu zastosowania.

Istniała rozbieżność poglądów w omawianym zakresie, wyrażanych przez różne składy Sądu Najwyższego na przestrzeni wielu lat. Spór ten rozstrzygnięty został uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2011 r., III CZP 135/10, w której ostatecznie Sąd ten w składzie siedmiu sędziów stwierdził, że: „Wypowiedzenie udziału wspólnika w spółce cywilnej, gdy majątek wspólny obejmuje nieruchomość, nie wymaga aktu notarialnego. Jeżeli majątek wspólników spółki cywilnej obejmuje nieruchomość albo prawo wieczystego użytkowania, wystarczającą podstawą wykreślenia wpisu w księdze wieczystej wspólnika występującego ze spółki jest jego oświadczenie o wypowiedzeniu udziału w spółce, złożone na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym (art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece).”

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 czerwca 2018 r., II CSK 64/18, wyraził pogląd, zgodnie z którym: „Żądanie pozwu zgłaszane na podstawie art. 10 u.k.w.h. musi zmierzać do dokonania w księdze wieczystej niezgodnej z rzeczywistym stanem prawnym takich wpisów, które jej tę zgodność przywróć. (...) Powództwo zgłaszane na podstawie art. 10 u.k.w.h. musi kompleksowo załatwić problem ujawnionej niezgodności treści księgi wieczystej lub - gdy wpisy w

nich są zależne od siebie - ksiąg wieczystych ze stanem rzeczywistym. Sąd uwzględniając takie żądanie nie może poprzestać na jakichś połowicznych rozwiązaniach, przybliżających tylko stan wpisów w księdze wieczystej do odpowiadającego prawidłowo oznaczonym prawnym konsekwencjom rozmaitych zaszczości faktycznych, lecz musi osiągnąć efekt zgodności wpisów z faktami i prawem na datę zamknięcia rozprawy.”

W sprawie roszczenia, dochodzonego na podstawie art. 10 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, sąd jest związany treścią pozwu. Dlatego żądanie pozwu w sprawie o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości, ujawnionym w księdze wieczystej, a rzeczywistym stanem prawnym powinno być skonkretyzowane tak jednoznacznie i precyzyjnie, aby mogło być przeniesione w zasadzie bez zmian, w postaci gotowej do sentencji orzeczenia. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2017 r., I CSK 127/16; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2010 r., III CZP 134/09)

Tę linię orzecznictwa potwierdza wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2012 r., III CSK 149/12, w którym Sąd ten stwierdził, że celem powództwa, wytoczonego na podstawie art. 10 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, nie jest kompleksowa weryfikacja treści księgi wieczystej, a dokonanie tej weryfikacji w granicach żądań powoda. Spełnia ono bowiem rolę procesowego środka ochrony praw podmiotowych określonego kręgu uprawnionych, z poszanowaniem podstawowych reguł rządzących procesem. Niedopuszczalne jest orzeczenie, że powodowi przysługuje inne prawo niż to, którego dotyczy żądanie, lub że przysługuje mu w innym zakresie.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela zaprezentowane powyżej poglądy judykatury.

W konsekwencji powyższego dokonanie żadanego uzgodnienia treści księgi wieczystej okazało się niedopuszczalne. Jak wyżej wykazano, nie można ujawnić powoda jako współwłaściciela przedmiotowej nieruchomości, bowiem przystąpienie jego do spółki cywilnej nastąpiło z pominięciem formy aktu notarialnego, co skutkuje tym, że nie nabył on prawa własności. Wyrok w sprawie, prowadzonej na podstawie art. 10 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece nie zastępuje czynności prawnej, ale ma doprowadzić do zgodności wpisów w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Mimo, że spełnione zostały przesłanki do wykreślenia z księgi wieczystej pozwanego w związku z tym, że utracił on prawo własności przedmiotowej nieruchomości, nie można było uwzględnić żądania pozwu jedynie w części, odnoszącej się do pozwanego. Powodowałoby to bowiem, że w księdze wieczystej pozostałby jedynie wpis na rzecz jednego współnika spółki cywilnej w osobie powoda A. W. na prawach wspólności łącznej współników spółki cywilnej. Oczywistym jest, że jedna osoba nie może być podmiotem współwłasności. Niedopuszczalne byłoby również ujawnienie go w udziale do 1/2 części. Po pierwsze nie było to treścią pozwu, a po wtóre wskazać należy, że księgi wieczyste prowadzi się dla nieruchomości. Żaden przepis prawa nie przewiduje prowadzenia księgi wieczystej dla udziału w nieruchomości. Wynika to z przepisu art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, w myśl którego księgi wieczyste prowadzi się w celu ustalenia stanu prawnego nieruchomości, oraz księgi wieczyste zakłada i prowadzi się dla nieruchomości. Zatem wpis w dziale II księgi wieczystej musi obejmować 100% prawa własności.

W związku z powyższym, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzoną w punkcie 2 wyroku kwotę 2.717,00 zł. składa się opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego, wynoszące 2.700,00 zł., zgodnie z § 5 pkt 8 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804).

SSR Agnieszka Brzoskowska